

Pregària per a l'inici de Curs

SETEMBRE 2023

de l'Equip de Càritas Parroquial

Comencem posant-nos en presència del nostre Pare-Mare Déu que ens ha engendrat, del seu Fill Jesús que no deixa de donar-nos Vida Ressuscitada, i de l'Esperit Sant que ens envolta i guia donant-nos fortalesa. Deixem un temps assossegat per a poder percebre aquesta presència en el silenci del nostre cor.

Ens posem en mans de Déu Pare Bo, davant aquest nou curs que ara iniciem en Càritas. Volem renovar la nostra voluntat de seguir a Jesús, de ser missatgers d'ESPERANÇA, de ser constructors del Regne de Déu que Ell va vindre a iniciar, i que nosaltres volem continuar fent-lo present i palpable, allà on estem, amb les nostres obres, paraules, actituds, creant espais d'encontre humà de qualitat, on el germà ferit importa, se sent escoltat, acompanyat, estimat, dignificat...

Per a aquest any, volem fer pròpia, la mateixa missió de Jesús, el mateix enviament que Ell va rebre.

En aquell temps se n'anà Jesús a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte, com tenia per costum, va entrar a la sinagoga i s'alçà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplejà i va trobar el passatge on hi ha escrit:

«L'Esperit del Senyor reposa sobre mi, perquè Ell m'ha ungit. M'ha enviat a portar la bona nova als pobres, a proclamar als captius la llibertat i als cecs el retorn de la llum, a posar en llibertat els oprimits, a proclamar l'any de gràcia del Senyor».

Després enrotllà el volum, el retornà a l'ajudant de la sinagoga i es va asseure. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en ell. Aleshores començà dient-los: **«Hui es compleix aquesta Escripura que acabeu d'escoltar».** (Lc 4,16-30)

Llegim aquesta pregària d'inici de Curs. Després deixarem un temps de silenci per rellegir-la, meditar-la i posar-nos en mans de Déu en aquest curs que ara comencem en Càritas.

Fes-nos sentir la presència del teu Esperit
que ens envia a proclamar l'alliberació dels oprimits,
la dignitat de totes les persones,
el consol dels qui pateixen,
la justícia per als empobrits,
la defensa dels vulnerables
i la preferència pels més menuts i necessitats.

Ajuda'ns també a saber portar totes les creus
que se'ns puguen presentar al llarg del curs:
les incomprendions,
els fracassos,
les frustracions,
les ferides,
les complicacions,
les nostres pròpies fragilitats...

Enforteix la nostra fraternitat,
la nostra unitat com a grup,
el nostre caminar en una mateixa direcció,
la nostra motivació interior.

I multiplica en nosaltres els dons de
la disponibilitat, l'afabilitat,
el servei, el perdó,
la misericòrdia, l'escolta de cor,
l'acollida fraternal, l'acceptació incondicional,
la proximitat i familiaritat...
la Fe, l'Esperança i la Caritat.

Que aquest curs, siga un any
per habilitar molts espais d'Esperança,
començant pel nostre entorn més proper,
i estenent-los allà on Càritas es fa present,
en qualsevol de les seues manifestacions
com a Església samaritana
i compromesa amb l'Evangelí.

Que cada dia, i cada instant,
del nostre estar en Càritas,
estem totalment i absolutament abandonats
i recolzats en la teua PRESENCIA...
perquè, amb el nostre Amor en Acció,
et fem PRESENT.

Maria, mare de l'Esperança,
dona atenta a les necessitats dels qui t'envoltaven,
fidel companya al peu de la Creu,
cor profund i ple de Déu,
acompanya els nostres bons desitjos,
i mostra'ns com acompanyar des de la tendresa,
la mansuetud i la cordialitat.

Així siga en qui formem part de Càritas.

Llegim ara l'oració del Voluntariat de Càritas. Deixem un temps per rellegir-la amb calma, fer-la nostra, i posar-nos en mans de Jesús perquè ens faça ser les seues mans en el nostre servei.

Vull ser, Pare, les teues mans, els teus ulls, el teu cor. Mirar a l'altre com tu el mires: amb una mirada plena d'amor i de tendresa. Mira'm a mi, també des d'eixa plenitud amb que tu m'estimes, em crides i m'envies.

Ho vull fer des de l'experiència del do rebut, i amb la gratuïtat de la donació senzilla i quotidiana al servei de tots, en especial dels més pobres.

Envia'm Senyor, i dona'm constància, obertura i proximitat. Ensenya'm a caminar en els peus de qui acompanye i m'acompanya. Ajuda'm a multiplicar el pa i curar ferides, a no deixar de somriure i de compartir l'Esperança. Vull servir configurat amb tu en el teu servei.

*Gràcies per les empremtes de tendresa i compassió que has deixat en la meua vida. En la teua Paraula, trobe la Llum que m'il·lumina. En la pregària, l'aigua que em fecunda i purifica. En l'Eucaristia el Pa que enforteix la meua entrega i em dona Vida.
I en la meua debilitat, Senyor, trobe la teua fortalesa cada dia.*

Podeu ara dedicar un temps llarg per fer oració contemplativa davant una icona de Jesús. I per acabar aquest moment de pregària, podem compartir amb els que estan amb nosaltres, alguna cosa viscuda en aquest espai d'oració, fer alguna acció de gràcies, alguna petició. I concloure amb el Parenostre.

(El més valuós de la pregària no és el que li dius a Jesús, sinó el que ESCOLTES que Ell et diu al cor... el SILENCI que es crea en tu. Que aquest moment t'ajude a això).